

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās.

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālrunis: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

№ 122 (920)

Trešdien, 1956. g. 17. oktobri

7. gads

Visus spēkus rudens lauku darbu pabeigšanai

Rajona kolchozos noris cīņa par ražas novākšanas pabeigšanu — cīņa par to, lai novāktu visu, kas šogad tik labi paveicies — graudaugi, līni, cukurbietes, lopbarības sakņaugi.

Organizēti visu kulturu ražas novākšana iet uz beigām kolhozā „1. Maijs” (priekšsēdētājs b. Bernāns) un Vorosiļova vārdā nosauktajā kolhozā (priekšsēdētājs b. Agafonovs). Kolhozā „1. Maijs” novākti visi graudaugi un līni, visi spēki un līdzekļi tiek vērsti uz to, lai ātrāk novāktu kartupeļus, cukurbietes un lopbarības sakņaugus.

Minētajos kolchozos bagātās ražas novākšanā piedalās visi darbaspējīgie kolchoznieki. Šeit arī izstrādāti materialās ieinteresētības pasākumi tiem kolchozniekiem, kas ātrāk strādā, izpildot un pārsniedzot doto uzdevumu, jo tagad darbs uz lauka ir ļoti grūts.

Pareizi izdarīja kolhozā „Padomju Latvija”, kur nenovāktu graudaugu platību sadalīja starp kolchoznieku sētām un darba spējīgajiem kolchozniekiem. Ar aprēķinu noteica arī novākšanas terminus un ja kurš novāks laikā, saņems no 10—20 procentu novāktās ražas graudu vai salmu (ja nenogatavojušies graudaugi domāti lopbarībai). Daudzos kolchozos materialās ieinteresētības veidā izsniedz no 10—20 procentu no novāktiem kartupeļiem un sakņaugiem. Šie visi jautājumi iepriekš apspriesti brigāžu sapulcēs un tos apstiprināja kolchozu valžu sēdēs.

Par kādu materialo ieinteresētību var runāt kolchoza „Dzimtene” brigadieris un valde, ja vēl līdz šim netiek izvesti dzīvē valdes lēmumi. Kolchozniekiem neizmaksā iemēneša avansu, netiek izmaksāta arī papildmaksā par līnu plūksšanas un to apstrādes izstrādes dienām.

Šajā pašā kolhozā ir bijuši gadījumi, kad brigadieru neorganizētības dēļ kombains stāv bez darba caurām dienām.

Vairākos rajona kolchozos pie vasarāju kraušanas stīrpās netiek izmantoti racionāli paņēmieni to piegādei pie stīrpām. Vasarāju nes uz pleciem, tā dienā sakraujot mazas platības. Šo darbu var divkāršot un trīskāršot, vasarāju pievedot līdz stīrpām ar pajūgiem, šim nolīkam izmantojot ratus vai raģavas.

Lai ātrāk pabeigtu visus lauku darbus, nepieciešams

katram kolchozniekam celt darba disciplīnu, ir jāpanāk, lai ražas novākšanas darbā piedalītos ikviens darbaspējīgs kolchoznieks un kolchozniece. Nav pielaidzami tādi apstākļi, kādi sastopami lauksaimniecības artelī „Strauts”. Lūk, šeit labi palīdz ražu novākt kūdras fabrikas „Līvāni” strādnieki, kuri jau novākuši vairāk kā 40 ha graudaugu, taču daži darbaspējīgi kolchoznieki nemaz nepiedalās kolchoza darbos, bet strādā vienīgi savā saimniecībā. Šī parādība ir nosodāma, ar kuru jācīnās. Katrs līdzīgs gadījums ir nekāvējoties jāapspriež brigādes sapulcēs un jāpieņem mēri tiem cilvēkiem, kas negodīgi izturas pret sabiedrisko darbu.

Partijas un komjaunatnes organizācijām, visam kolchoza aktīvam jārada piemērs darbā jebkuros laika apstākļos, aktīvam darbam jāorganizē visi kolchoznieki.

Pavisam nepiedodami aizkavējušies ražas novākšanas darbi kolhozā „Molodaja gvardija” (valdes priekšsēdētājs b. Samosadkins, partijas pirmorganizācijas sekretars b. Visockis), Molotova vārdā nosauktajā kolhozā (valdes priekšsēdētājs b. Dzjubdzels, partijas pirmorganizācijas sekretars b. Artemjevs). Šajos kolchozos lielās platībās vēl nenovākti graudaugi, līni un kartupeļi.

Lauksaimniecības artelī „Molodaja gvardija” ne visi salmi novākti no tīrumiem pēc kombaina. Tagad tie mirkst lietū un pūst. Pie tam tas notiek tanī laikā, kad kolhozā pavisam nepietiekoši sagatavots rupjās barības. Kolchoza partijas pirmorganizācija nemobilizē kolchozniekus spraigam darbam, nepopularizē darba pirmrindniekus.

Netiek vesta cīņa arī pret disciplīnas grāvējiem, neorganizētību brigādēs un posmos.

Pašreiz nepieciešams visos kolchozos radīt tādu spēku sasprindzinājumu, lai tuvākajās dienās lauku darbi visās brigādēs un kolchozos būtu pabeigti.

Liela loma šajā periodā kolchozos ir kolchozu valdēm un partijas pirmorganizācijām, kurām prasmīgi jāceļ kājās visi kolchoznieki un ražīgi jāizmanto palīdzība, kuru sniedz Rīgas un Līvānu uzņēmumu, rūpniecības strādnieki un skolu audzēkņi. Tāču galvenais spēks ražas novākšanā ir pašos kolchozniekos.

STRĀDĀ TALCINIEKI

Pienācis laiks, kad neviens vairs nerunā par savlaicīgu ražas novākšanu, bet gan par ražas glābšanu. Trauksmainas dienas ir daudzos rajona kolchozos — vienā otrā stāv nenovākti pat graudaugi.

Cīņā par ražas glābšanu iet pilsētas darbaļaudis. Daudzu iestāžu un organizāciju kolektīvi guvuši ļoti labus panākumus. Lūk, šoseju un ceļu pārvaldes kolektīvs kopā ar rajona izpildu komitejas darbiniekiem kolhozā „Latgales zieds” jau izpildījuši savu uzdevumu, novācot un sazārdojot graudaugus no 12 hektaru lielas platības. Kūdras fabrikas „Līvāni” strādnieki kolhozā „Strauts” arī ar rokām nopļāva un sazārdoja graudaugus no 43 hektaru platības. Godam savu uzdevumu veica arī finansu nodaļas darbinieki. Kolchozu laukos nenogurstoši strādā patērētāju biedrības, komunālo uzņēmumu, spirta rūpniecības, sakaru kantora, mežniecības, milicijas un daudzu citu iestāžu un organizāciju kolektīvi.

I. Sparāns

PĀRSKATS

par lauku darbu gaitu rajona kolchozos uz šā gada 15. oktobri (procentos) (pēc plānu komisijas ziņām)

№ p.k.	Kolchoza nosaukums	Novākti kartupeļi	Novāktas cukurbietes	Ielikta skābarība	Rudens aršana
1.	Stajīna v. n.	93	8	69	53
2.	Ziedošā vārpa	80	—	41	27
3.	Nākotne	61	8	26	30
4.	Draudzīgais maijs	58	—	22	25
5.	1. Maijs	51	—	21	40
6.	Brīvais zemnieks	50	—	43	18
7.	Darba tauta	41	—	73	57
8.	Dzimtene	40	—	29	18
9.	Maļenkova v. n.	40	—	32	18
10.	Padomju Latvija	37	—	9	22
11.	Darbs	31	13	46	—
12.	Čapajeva v. n.	29	—	73	11
13.	Uzvara	26	—	22	38
14.	Cīņa	24	16	14	27
15.	Leņina v. n.	22	—	38	36
16.	Sarkanais karogs	21	—	26	19
17.	Zelta vārpa	18	—	34	6
18.	Latgales zieds	18	20	2	24
19.	Molodaja gvardija	17	—	69	20
20.	Molotova v. n.	16	16	10	9
21.	Vorosiļova v. n.	15	14	20	48
22.	Strauts	10	—	53	9
23.	Oškālņa v. n.	—	—	18	42
24.	Kaļiņina v. n.	—	—	32	2

PADOMJU DZIMTENĒ

Pārveidojas Lejasvolgas ģeografija

Tuvākajā laikā radikāli izmainīsies Volgas ieleja Staļingradas un Saratovas apgabalos. Tā kļūs par milzīgu ūdenskrātuvi, kas pletīsies no Staļingradas līdz Balakovas pilsētai Saratovas apgabalā. Bet pēc Saratovas hidroelektrostacijas izbūves ieleju pildīs ūdens arī augšpus Balakovas.

Pie Staļingradas dambja ūdens līmenis Volgā pacelsies no 11 līdz 26 metriem, bet pie Saratovas apgabala dienvidu robežām, pie Zolotojes ciema — līdz 15 metriem. Ūdenskrātuve aptvers visu Volgas kreisā krasta palieni. Volga it kā pavirzīsies pa kreisi, uz stepes pusi. Ūdens līmenis celsies arī upēs, kas ietek Volgā. Tas dos iespēju apūdeņot Aizvolgas stepi. Sausās zemes saņems valgmī, palielināsies sējumu platības. Staļingradas ūdenskrātuvē būs gandrīz 50 miljardi kubikmetru ūdens. Volgas līmeni varēs regulēt, un palu tikpat kā nebūs. Arī Volgas un Achtubas palienē un Volgas deltā palī nebūs tik lieli kā agrāk. Pavasarī neies arī ledus: tas izkusīs turpat uz vietas.

Milzīgās Kuibiševas, Staļingradas, Saratovas un Čimļanskas ūdenskrātuves, plašais apūdeņošanas kanālu tīkls, kā arī ierīkotie diķi un ūdens baseini padarīs ievērojami maigāku Aizvolgas un Kaspijas līdzenuma klimatu.

Aizvolgas un Ziemeļkaspijas zemju apūdeņošanai Volgas ūdenskrātuves dos vairāk nekā 25 miljardus kubikmetru ūdens gadā. Ūdeni saņems Vidusvolgas un Lejasvolgas kreisā krasta zemes, kā arī Sarpas zemienes rajoni. Volgas un Achtubas palīene kļūs par vienu no svarīgākajiem un daudzsoļākajiem apūdeņojamo zemju rajoniem.

Lai apūdeņotu Aizvolgas paugurainos apvidus uz ziemeļiem no Staļingradas aizsprosta, ūdeni piegādās spēcīgas sūkņu stacijas. Šo apvidu apūdeņošanas sistemām, kas atrodas četrdesmit un vairāk metru virs Volgas līmeņa, sūkņu stacijas dos miljoniem kubikmetru ūdens.

Šo rajonu apūdeņošanas laus paplašināt graudaugu kulturu ražošanu, paātrinās dārzeņu un kartupeļu, kā arī lopkopības bazu izveidošanu pie Staļingradas, Saratovas, Astrachanas, Engelsas, Kamišinas, Voljaskas un Pugačevas. Mākslīgā lauku apūdeņošana pavērs plašas iespējas jaunu kulturu, piemēram, cukurbietes un rīsa audzēšanai. Volgas un Achtubas palīene klimatisko apstākļu ziņā nav sliktāka par labākajiem Japānas rīsa audzēšanas rajoniem.

Zemju apūdeņošana dos jaunas iespējas izveidot aizsargmežu joslas gar apūdeņošanas kanāliem, gar gravām

un smiltajos. Lejasvolgas mežu galvenais uzdevums ir uzkrāt un saglabāt augsnē mitrumu, aizsargāt laukus no austrumu sausajiem vējiem.

Milzīgo hidroelektrostaciju būve uz Volgas traucēs zivju dabisko vairošanos Volgas un Kaspijas jūras baseinā. Volgas un Kaspijas jūras baseina visvērtīgākās zivis — baltie laši, kā arī melnmugures un Kaspijas nēģi nārsto tikai Vidusvolgā un pat Volgas augštecē, Kamā un tās pietiekās. Turpat ir arī storu dzimtas zivju, it īpaši baltzivju un storu galvenās nārstošanas vietas. Tagad šīs vietas no Kaspijas jūras atdala Kuibiševas spēkstacijas aizsprosts, bet tuvākajā laikā Volgu šķērsos arī Staļingradas HES aizsprosts. Zivis vairs nevar izdarīt tālus ceļojumus pa Volgu uz augšu. Bet caurceļotāju storu dzimtas zivju (sturu, sevrjugu un balto lašu) nozveja Padomju Savienībā sastāda vairāk nekā 90 procentu no šo zivju nozvejas visā pasaulē. Pie tam lielākā daļa šo zivju tiek iegūta Volgas un Kaspijas jūras baseinā.

Ūdens līmeņa pacelšana Volgā vēl vairāk uzlabos kuģošanas apstākļus. Lielās pietātnes uz Volgas kļūs par ostām milzīgajā ūdens maģistrālē, kas savieno Maskavu ar visām PSRS Eiropas daļas jūrām.

V. Gorcevs, ģeogrāfijas zinātņu kandidāts

DARBS UZSĀKTS

Pirmdienas vakars 15. oktobrī. Vakars, kurā daudzās rajona komjaunatnes pirmorganizācijās sākās rosīgs politpulciņu darbs.

Šinī vakarā arī kolchoza „Brīvais zemnieks“ kantora logi daudz gaišāki kā citreiz. Nelielajā istabiņā jūtams neparasts noskaņojums, kāds mēdz būt katreiz, sākot kaut ko no jauna. Kaut gan kolchoza komjauniešiem pasākums nav svešs un var teikt pat labi pazīstams no pagājušā gada, tad tomēr tas šoreiz ir sākums.

Ne visiem desmit klausītājiem šovakar ir izdevība ierasties uz pirmajām nodarbībām, bet darbs paliek darbs, neko neizdarīsi. Jau astotā vakara stunda, bet Leonīds Močs sēž pie mašīnas stūres. Labprāt viņš to būtu šovakar nomainījis pret zīmuli un uzmanīgi klausīties propagandistes Emīlijas Mivrenieces stāstījumā, taču nevar. Jāved uz pieņemšanas punktu pirmā šogad audzēto cukurbiešu krava. Uz rītu to atlikt nedrīkst.

Tāpat no sava darba nevar atrauties arī slaucēja Filimonija Stepanova un cūkkope Emīlija Lāčkāja.

Tas tomēr propagandistei un pārējiem septiņiem klausītājiem nekavē sākt nodarbības. Temats šoreiz ir interesants: Par Ķīnas Tautas Republiku. Pie tam nodarbības jo saistošākas tāpēc, ka tajās nejut saspīlējumu, formalismu. Parasti mēs, dzirdot vārdu nodarbības, iztēlojamies: ap galdu sēdošu cilvēku grupu, uz kura propagandista priekšā blāķis avīžu, brošūras un grāmatas, saraksts ar klausītāju uzvārdiem, pats viņš svinīgi stāv kājās un runā paskaļā balsī, viegli plūstošā valodā (dažreiz diezgan pasaūsā un vienmuļā).

Šinī kolchoza „Brīvais zemnieks“ komjaunatnes politpulciņa nodarbībās viss gluži citādi. Jau pirmais propagandistes teikums, pārējot tieši pie mācību priekšmeta, liek klausītājiem darboties līdzī, liek padomāt, lai atbildētu uz jautājumu: „Kāpēc mums šodien, pirmajās nodarbībās, temats tieši par Ķīnas Tautas

Republiku?“. Tas liek atcerēties nupat nesen notikušo partijas 8. kongresu, kas lēma vēsturiskus jautājumus Tautas Ķīnas tālākai tautsaimniecības attīstībā.

Šinīs nodarbībās ievēlēja arī pulciņa vecāko — Jūliju Lāci un noteica, ka uz priekšu nodarbības notiks pirmajā, otrajā un trešajā mēneša nedēļā, katru pirmdienu.

Nevar protams teikt, ka nodarbības pilnīgi ideālas, bez trūkumiem un kļūdām. Taču tas drīzāk izskaidrojams ar to, ka šīs ir pirmās. Vienam otram klausītājam mazliet vēl trūkst nopietnības, arī propagandistes stāstījums vienā otrā vietā vēl aizķeras, bet visā visumā tas ir tik tikko jaušams un var redzēt, ka Emīlija turpmāk to nepielaidīs.

Raksturīgi tas, ka propagandiste prot teicami piesaistīt klausītāju uzmanību. Šīs mākslas noslēpums ir dzīvība un saistošajos piemēros, ar kuriem viņa prot rīkoties. Šoreiz Emīlija līdzī atnesusi vairākus žurnālus „Kitai“. Klausītāji visi kopīgi tos apskatās un par šo lielo senās, skaistās kulturas zemi viņos rodas jau daudz dzīvāks priekšstats, nekā to spētu radīt visdaiļrunīgākie stāstījumi.

Arī atkārtošana ir dzīva un interesanta, var teikt pat plašāka nekā stāstījums. Tas ir šīsdienas nodarbību temata papildinājums, nevis propagandista runas atkārtojums. Visu laiku, kā vienā, tā otrā gadījumā pastāvīgi tiek lietota karte.

Nemanot pagājušās divas nodarbību stundas, bet komjaunieši vēl nevar izšķirties. Šoreiz pirmā, kas ieteica doties mājās, bija propagandiste un nevis, kā tas parasti mēdz būt, klausītāji.

Šinī tekošās politikas pulciņā darbs uzsākts labi, kas tagad liecina par to, ka rezultāti neizpaliks un droši vien tāpat kā pērn gada beigās klausītāju skaits dubultosies. Var redzēt, ka komjaunieši mācās nevis pienākuma pēc, bet gan ar dzīvu interesi par visiem jaunajiem politiskajiem jautājumiem.

A. Staris

Kulturas darbā rajonā iestāties sastingums

Daži biedri aizmirsuši Neretas rajona
Mazzalves skolas skolotāju kolektīva Aicinājumu

Kulturas un izglītības darbs mūsu rajonā arvien plešas plašumā. Tā saturs uzlabojas. Tomēr visā pilnībā kulturas darbs rajonā neatbilst partijas, valdības un iedzīvotāju izvirzītajām prasībām. Kā pilsetā, tā laukos par galveniem organizētājiem un kulturas dzīves vadītājiem aicināti būt kulturas darbinieki, agronomi, zootehniķi, medicīnas un citi darbinieki, lauku un pilsētas inteliģence. Vēl šovasar laikrakstos bija publicēts Neretas rajona Mazzalves skolas skolotāju kolektīva aicinājums „Par kulturas darba strauju kāpinājumu laukos.“ Šo aicinājumu apsvēca un atbalstīja LĻKJS CK, Latvijas Kultūras ministrija, Arodbiedrību republikaniskā padome, to atzinīgi uzņēma lauku darbaļaudis.

Bez kaut kādas rajona kultūras nodaļas darbinieku palīdzības un agitācijas šim aicinājumam atsaukušies daudzi mūsu rajona inteliģences pārstāvji. Lūk, Rožupes ciema padomes kolchozā „1. Maijs“ dramatiskā kolektīva vadību uzņēmies skolotājs b. Vagnags, šī paša kolchoza jaukto kori vada kolchoza priekšdētājs b. Bernāns, bet deju kolektīvu — skolotāja b. Dunška. Aktīvi kolchoza kultūras dzīvē piedalās Rožkalnu ciema padomes Rimicānu skolas skolotājs b. Baltzoss, Turku

ciema padomes Gaiņu skolas skolotāja b. Mivreniece un b. Valaine. Nav iedomājams neviens kultūras dzīves organizatoriskais pasākums Molotova vārdā nosauktajā kolchozā bez Upenieku pamatskolas skolotājiem bb. Bikaņieces un Lazdānes.

Un tie arī būtu pirmie un pēdējie „ziedi“. Pārējā lauku un pilsētas inteliģence, ieslēgusies savā darbā un neatšausas savu biedru aicinājumam. Pasīvi kultūras darba organizēšanā piedalās Rudzē-

tu vidusskolas skolotāju kolektīvs. Nereti pat iznāk tā, ka apņemas kaut ko veikt, bet neizpilda, atstājot organizētājus un kultūras pasākumus uz „sēkļa“. Līdzīgs stāvoklis arī Pēternieku ciema padomē. Vairums ciemu padomju kultūras darbinieki: klubu vadītāji un bibliotekari neveic savu uzdevumu tālāk, kā tikai atslēdz kluba durvis kinoapmeklētājiem un saņem algu par nepaveikto darbu. Piemēram, kolchozā „Dzimtene“, „Strauts“ un daudzus citos.

Pat rajona centrā nav labāk

Nav labāks stāvoklis arī pašā rajona centrā — Līvānos. Šovasar rajona kultūras nodaļa nav organizējusi nevienu kultūras pasākumu visa rajona mērogā. Nav pat noticis neviens pasākums Vissavienības Jaunatnes festivala popularizēšanai.

Agrāk bieži pašdarbības koncertos, svētku dienās uzstājās pilsētas jauktais koris. Jau vairāk kā gads kā tas pilnīgi izjucis. Nav dzīvības arī pārējos kultūras nama pašdarbības kolektīvos.

Šā gada 30. septembrī bija mēģināts organizēt kora mēģinājumu, bet no 30 cilvēkiem, kas pieteicās, ieradās tikai puse.

Kāpēc tā? Tāpēc, ka vairāki iestāžu darbinieki pasīvi

noraugās uz sabiedrisko darbu. Piemēram, II vidusskolas direktore b. Bobova atsauca nelabvēlīgi, ka dziedāšanas skolotāja uzņēmusies kluba kora vadību. No šīs skolas uz kora mēģinājumu nebija ieradies neviens pieteicies skolotājs. Skola ir kultūras avots, to nedrīkst saprast šaurā nozīmē, — tikai skolā.

Kā pilsētas, tā lauku inteliģencei vispusīgi jāatbalsta kultūras dzīves pasākumi tur, kur viņi ir nepieciešami, visiem jāieliek savs darbs PSKP Divdesmitā kongresa lēmumu izpildē un plašāk jāizvērs kultūras masu darbs tieši darbaļaužu vidū.

L. Balode,
Līvānu kultūras nama
mākslinieciskās daļas vadītāja

Kolchoza „Strauts“ kluba vadītājs aizmirsis savu pienākumu

Kolchozā „Strauts“, stājoties darbā jaunajam kluba vadītājam jaunietim D. Freivaldam, visi kolchoznieki bija vienās domās un teica, ka reiz būs īsts kluba vadītājs, kultūras darbinieks. Pirmais darba sākums tiešām rādīja, ka D. Freivaldam kultūras darbs interesē.

Kluba iekšiene mainīja savu izskatu. Tika ierīkots sarkanais stūrtis. Visi pienākumi laikraksti tika glīti sašūti un bija pieejami lasīšanai. Kolchoznieki labprāt iegriezās sarkanajā stūrtī palasīt laikrakstus un žurnālus. Pie sienām parādījās jauni lozungi, un diagramas par ražas novākšanas gaitu kolchozā, kas brigādēs un atsevišķos kolchozniekos izvērsa spraigu

socialistiskās sacensības garu. Interesants bija pirmais septembra mēneša satiriskās sienas avīzes izdevums „Krokodils“, kas bija paredzēts izdot katru mēnesi, tagad jau oktobris pāri pusei, vecais „Krokodils“ gan nozudis, bet jauna nekur neredz. Arī rādītāji par rudens darbu gaitu kolchozā jau ir palikuši veca lieta un jaunus sen neredz.

Sienas avīzes „Liesma“ izdotajos numuros manāma paviršība un lasītājs sev negūst vajadzīgo realitāti. Kolchozā radušies jauni darba pirmrindnieki, bet to vārdi un darbi netiek popularizēti. Tāpat kluba pašdarbības kolektīvs nav sniedzis nekādus jaunus priekšnesumus. No kluba sarkanā stūrtīša nozuduši laikraksti, žurnāli, bieži vien tagad laikrakstus redz šur tur izsvaidītus un pat jaunākos saplēstus. Daudz grēko arī kolchoza valde, kolchoza klubā ierīkojot talcinieku kopmītni. Kluba zāle, kā arī kantora telpas piemētātas ar salmiem. Lai gan par kārtību un tīrību šeit jāgādā jaunietei Grugulei, tomēr tas netiek darīts, jo piemēslotā kluba un kantora apkārtnē var tiešām sacensties ar mēslaini. Var redzēt, ka ārējās apkārtnes skaistums un tīrība arī šeit nevienu neinteresē—nedz kolchoza valdi, nedz apkopēju, kura par šo darbu saņem darba dienas, nedz arī kluba vadītāju.

Tagad atkal jāsapina, ka kultūras darbs kolchozā „Strauts“ sāk ievirzīties vecajās slīdēs un par ceļojošā kino izrādēm, „kailajām“ dejām klubā tālāk netiek, bet kolchoznieki gaidīt gaida pašdarbības priekšnesumu dažādību.

Kur šeit meklējama vaina, to ātri var atrast. Pirmkārt, kluba vadītājs D. Freivalds patreiz aizvieto 2. brigades brigadieru. Darba brigādē daudz, bet tas neļauj aizmirst savus tiešos pienākumus. Otrkārt un pats galvenais, ka daudzi strautieši aizmirsuši, ka alkohols ir visādu ļaunumu un darba nolaidības sakne. Bieži vien tie darba laikā mīl iegriezties vietējā veikalā mazliet „iemesi“, bet jāsapina, ka šādas „iemešanas“ notiek pārāk bieži. Arī viens otrs kolchoza vadošais darbinieks no tā neatsakās. Tādēļ arī jaunajam kluba vadītājam un reizē brigadierim pēdējā laikā bieži jāsatiekas ar dažādiem „kultūras dzērieniem“, līdz ar to aizmirstot savus pienākumus.

Nebūtu lieki teikt, ka strautiešiem būtu laiks atgriezties no alkohola „verdžības“ un nostādīt kulturalo un saimnieciskās dzīves vadību uz gaišākiem komunistiskās nākotnes dzīves ceļiem.

K. Migla

Nākošais „Uzvaras Ceļā“
numurs iznāks 21. oktobrī.

Redaktore H. JEROFEJEVA

Mums raksta

Nav izmaksāta nauda par divus gadus atpakaļ paveikto darbu

Vēl 1954. gadā strādāju pie meliorācijas darbiem lauksaimniecības arteļos „Draudzīgais maijs“ un „Uzvara“. Līdz šim minētie lauksaimniecības arteļi man nav samaksājuši tanī darbā izpelnīto atalgojumu.

Ja parēķinātu patērēto laiku parāda sameklēšanai, kuru vēl līdz šim neesmu saņēmis, varētu padarīt daudz vairāk nekā vērts šis parāds.

Pie minētā kolchozu valdēm tiku pēc algas ieradies vairākas reizes personīgi, rakstīju jau pa divi lūgumi

naudu izsūtīt pa pastu, bet līdz šim nekādu atbildi neesmu saņēmis. Personīgi satiekoties ar lauksaimniecības arteļa „Draudzīgais maijs“ priekšdētāju b. Medusonu, lūdzu naudu izsūtīt pa pastu, b. Medusons manu prasību atzīmēja savā kabatas grāmatiņā ar solījumu naudu izsūtīt nākošajā dienā.

Laikam b. Medusons savās atzīmēs ieskatās gada beigās, vai nemaz, jo no tā laika pagājis jau ceturtais mēnesis.

Pēc tam tiku atgādinājis vēl telefoniski, bet līdz šim

laikam palikuši tikai tukši solījumi.

Šeit jāprasa, kas devis tiesības šo kolchozu valdēm aizturēt vairākus gadus strādniekiem izpelnīto darba algu. Jāprasa, kas devis tiesības cilvēka maldināšanai, neatsaukties uz darba cilvēka atkārtotajām sūdzībām.

Vai ir atļauts jau divus gadus šiem kolchoziem liegt godīgi nopelnīto strādnieku darba algu?

E. Vindulis,
Vorošlova v. n. kolchoza
kolchoznieks